

בש"פ 4628/20 - מאהרשחאברה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4628/20

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

העורר: מאהרשחאברה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי (כב' השופטת ח'
מאק-קלמנוביץ) במ"ת 24467-04-20 מיום
28.6.2020

תאריך הישיבה: כ' בתמוז התש"ף (12.7.2020)

בשם העורר: עו"ד רמי עותמאן

בשם המשיבה: עו"ד נורית הרצמן

החלטה

1. לעורר מיוחסות עבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית ועסקה בסם מסוכן. לפי המיוחס, העביר העורר לאחר 5000 כדורי MDMA ושקית ובה אבקת סם MDMA. בסוף חודש מאי 2018 הגיע העורר עם שני אנשים נוספים והם לקחו מבית האחר 2000 מהכדורים. במהלך חודש יוני 2018 העבירו העורר ואחרים נוספים לאותו אחר 16 חבילות שבכל אחת מהן 5 פלטות חשיש וחבילה נוספת ובה 4 פלטות חשיש. כמו כן העביר העורר לאחר במספר מועדים כדורי סם מסוג MDMA ופלטות חשיש.

2. לא הייתה מחלוקת על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, והתבקשה בחינה של חלופת מעצר. שירות

המבחן המליץ לאפשר לעורר לעבור ראיון קבלה לקהילה טיפולית ולאחר מכן לשחררו לטיפול גמילה באותה קהילה.

3. בית המשפט המחוזי (כב' השופטת ח' מאק-קלמנוביץ) ששקל את בקשת המדינה למעצר עד תום ההליכים, המלצת שירות המבחן ובקשת העורר להיעתר לה, ראה להורות על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים. נקבע כי לעורר מיוחסות עבירות סמים חמורות שקיימת לגביהן עילת מעצר סטטוטורית וכי הנסיבות מצביעות על מסוכנות נוכח מעורבות בסם בהיקף גדול למשך פרק זמן ועם אנשים נוספים. עוד נשקל עברו הפלילי של העורר ושהותו מחוץ לישראל קרוב לשנתיים לאחר האירועים המיוחסים לו, המצביעה על חשש להימלטות. בית המשפט הוסיף וציין כי אין לפנינו נסיבות המצדיקות טיפול גמילה בשלבהמעצר בהתאם להלכות שיצאו לפני בית משפט זה. מכאן החלטתו לעצור את העורר עד תום ההליכים, שעליה נסוב הערר שלפנינו.

4. בא כוחו המלומד של העורר מבקש לקבל את המלצתו של שירות המבחן, וליתן משקל לחזרתו של העורר לארץ ולרצונו של העורר לעבור הליך שיקום וגמילה (אופציה שאינה עומדת לדבריו בדך כלל לתושבי מזרח ירושלים). לטענתו, לא הייתה מניעה לאתר את העורר באזור יהודה והשומרון, בו שהה במהלך תקופה של שנתיים לאחר ביצוע העבירות. המדינה מצידה מחדדת את הטעמים עליהם עמד בית המשפט המחוזי וסבורה כי אין מקום להתערב בהחלטתו.

5. שקלתי את טיעוני הצדדים. בית המשפט המחוזי עמד על שורת טעמים שבגינם לא ראה להיעתר להמלצת שירות המבחן, הן עוצמת המעורבות בעולם הסמים; הן העבר הפלילי שמצביע מצידו על מסוכנות; הן היציאה מהארץ למשך שנתיים; והן אי התאמת השלב הנוכחי להליכי גמילה על פי המבחנים שהוגדרו בבש"פ 1981/11 מדינת ישראל נ' סויסהפ"ד (3) 101 (2011). בית המשפט קבע בנוסף כי החלופה המוצעת לא תוכל לנטרל את הסיכון הנשקף מהעורר ואת החשש להימלטות.

טעמים אלה נכוחים הם, והצטברותם מלמדת שלא נפלה טעות בהחלטת בית המשפט המחוזי. יש לקוות כי רצונו של העורר בהליך השיקום יעמוד בעינו גם בהמשך הדרך, וכי יינקטו צעדים בכיוון זה הלכה למעשה.

הערר נדחה אפוא.

ניתנה היום, כ' בתמוז התש"ף (12.7.2020).

ש ו פ ט